

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet- vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Panamino.

Bančni škandal italijanski, o katerem se ni doslej nič natančnega izvedelo, je že precej pozabljen in le redkokdaj se bere v kakem časniku nanznanilo, da se bode v kratkem vršila sodna obravnavna zoper zatožene uradnike. Italijanskemu minister-skemu predsedniku se mora priznati, da je z jungleursko spretnostjo prikrival resnico glede neko- rektnega poslovanja pri romanski banki seveda le v kolikor bi to moglo obsenčiti razne parlamentarce in politike, dočim ni oviral sodne preiskave gledé goljufij, katere so storili bančni voditelji na svoj račun. Prav ta pristranost vlade pa utegne postati zamjo usodepolnega pomena. Zaprti upravitelj ro- manske banke, Tanlongo, računal je iz začetka pre- iskave na vladno pomoč in je bil uverjen, da mu bo vsa stvar le malo škodovala, čim pa je uvidel, da ima sodišče prav resne namene, da pa se vrí preiskava jednostransko, odločil se je, izpovedati resnico in pojasniti vse lopovščine, katere so se go- dilo za časa njegove uprave pri prvem denarnem zavodu italijanske države. In mož je mnogo povedal, zakaj sodišče je hkrati odložilo za prve dni teko- čega meseca določeno kazensko obravnavo do meseca januarja bodočega leta, dasi je preiskava že popol- noma doguana kar se dostaja bančnih uradnikov. Vrh tega pa se je za obravnavo delegiralo sodišče na skrajni severni meji v Komu. Vsakdo priznava, da je morala vlada imeti jako tehtne nagibe k temu koraku in splošno se sodi, da je vso stvar odložila zatagadelj, ker so kompromitirani razni sedanji in bivši ministri. „Corriere della Sera“, jeden naj- uglednejših listov italijanskih, priobčil je te dni oster članek, v katerem potrjuje oseba, ki je videla za- pisanike, napravljene v tej stvari pri preiskavi, da so res ministri, sedanji in bivši, zapleteni v bančni škandal. Pisatelj tega članka pravi: Ministerski pred- sednik Giolitti, kateri je 26. januarja t. l. slovesno zavrnil očitanje, da je od Tanlonga dobil večjo svoto, priznal je sodniku, da je meseca septembra lanskega leta — baš pred volitvami — izposodil si od banke 60.000 lir v politiške svrhe. Ta znesek se je banki vrnil z obrestmi v znesku 1000 lir, čim so radikalci sprožili bančno vprašanje v parla-

mentu. Giolitti zanikuje, da bi bil še kaj denarjev dobil od banke, Tanlongo pa trdi, da mu je posodil v treh obrokih še 180.000 lir, kateri se niso vrnil.

Tanlongo pa s svojimi izpovedbami ni kom- promitiral samo Giolittija, nego še druge veljake. Priznal je, da je izplačal finančnemu ministru Gri- maldiju 10.000 lir, trgovskemu ministru Lacavi 20.000 lir, Nicoteri, dokler je bil minister, pa dve večji svoti, jedno, v znesku 44.000 lir, je Nicotera vrnil, druge, v znesku 145.000 lir, posojeno v „po- licijske svrhe“, pa ni plačal, ker Tanlongo ni imel nikake pobotnice v rokah.

Navedli smo samo te vzglede, ker bi prevec prostora zavzelo, ako bi hoteli imenovati vse pod- kupljence, navedene v citiranem listu. Iz Tanlon- govih izpovedij je vidno, da je imel vse odločilne politike na svoji strani in da se navzlic obilnim pritožbam zoper banko le zato ni pričela preiskava, ker so podkupljeni politiki bili osebno interesovani, da se to ne zgodi. Šele ko je javno mnenje zahte- valo preiskavo, odredila je vlada.

Fraooska republika iztirala je iz službe vse v panamsko afero zapletene uradnike in skrbela, da je kazensko sodišče sodilo nepristransko vse sle- parje, naj so v republiki in v socijalnem življenji zavzemali kakeršnokoli mesto. Italijanska monar- hija pa trpi, da sedé na ministerskih stolah podkupljenci in ovirajo pravično in nepristransko sodbo . . .

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VIII. velika skupščina

dné 26. julija 1893 v Sežani na Krasu.

(Oficijelno poročilo družbinega odbora.)

XVIII.

VII. Za družbino nadzorništvo poroča profesor dr. Ivan Svetina.

Nadzorništvo je, kakor je v pravilih določeno, dvakrat tekom leta, 11. maja in 30. novembra, 1892 skontriralo blagajno, dné 22. februarja 1893, pa pregledalo račune za leto 1892, računске knjige in priloge ter našlo, da se je vselej račun ujemal z blagajniškim stanjem, dohodi in razhodi pa so bili dokazani po računskih prilogah.

Pri poslednjem skontrovanju dné 22. febru- varja 1893 bilo je v blagajni zraven gotovine 43 gld. 46 kr. hranilnih knjižic v znesku 15.374 gld. 42 kr., od katerih omenjamo: 1. mestna hranilnica Ljub- ljanska gld. 3930 50, 2. južnoštajerska hranilnica gld. 3000—, 3. posojilnica v Pulju na Istrskem gld. 1045—, 4. posojilnica v Celji gld. 509 37, 5. posojilnica v Sevnici gld. 1481 84, 6. posojilnica v Šmihelu na Koroškem gld. 709 18, 7. posojilnica v Sinči vasi na Koroškem gld. 1104 48, 8. posojil- nica v Djekšah na Koroškem gld. 2193 41, 9. poso- jilnica v Tinjah na Koroškem gld. 536 41, 10. Hra- nilno in posojilno društvo v Ljubljani gld. 300—.

Nadzorništvo toraj nasvetuje:

Slavna skupščina potrdi račun za leto 1892 z dohodki 15.942 gld. 80 kr., s stroški 13.258 gld. 9 kr. in s prebitkom 2704 gld. 71 kr. in s končnim blagajničnim ostankom 14.697 gld. 6 kr., in dá v smislu § 22. družbinih pravil vodstvu oprostilo.

Prvomestnik konstatuje, da je skupščina to izvestje soglasno vzela na znanje.

VIII. Prvomestnik naznanja, da po prav- lilih letos izstopijo naslednji udje družbinega vod- stva: Ivan Hribar, Luka Svetec, dr. Ivan Tavčar, Tomo Zupan. Dalje prečita pismo dr. Tavčarjevo, v katerem izjavlja, da z ozirom na svoje posle več ne more sprejeti eventuelne izvolitve ter da hoče v vseh pravnih zadevah drage volje podpirati družbo.

Vsled tega pojasnila nasvetuje skupščinar Matko Mandič, da se izvolijo z vzklikom dosedanji odbor- niki, mesto dra. Tavčarja pa kurat Anton Koblar. Skupščina z Dobro- in Slava-klici pritrđi temu na- svetu. — Prvomestnik naznanja, da je voliti zdaj prvomestnika, ker je bil i on mej izstopivšimi vodstvenimi člani, proseč podpredsednika Svetca, naj vodi volitev. Ta pozove zborovalce, naj izvolijo družbi prvomestnika. Vsestransko ploskanje in „Živio Zupan!“ pozove dosedanjega prvomestnika na nje- govo častno mesto.

Prvomestnik preide k volitvi družbinega nadzorništva in razsodništva. Zastopnik M. Mandič predlaga, naj se izvolijo vsi dosedanji člani, le mesto dra. Moscheta naj se privzame odvetnik dr. Fran Stor, ki je vsled današnjih izvestij v svoji

LISTEK.

Vodnikova slavnost na Koprivniku.

(Izvirno poročilo „Slovenskega Naroda“.)

Kakor mnogim drugim krajem na Kranjskem, tako je cesar Jožef II. ustanovil tudi oddaljenima bohinjakima vasema Gorjuše in Koprivnik svojo župnijo. S pomočjo Blejske gosposke in tedanjega bohinjkega fužinarja Žige barona Zoisa, ki je imel na Gorjušah več železnih rudokopnih jam — od tod še zdaj navadno ime „Pri Jamah“ — sezidali so Koprivničani in Gorjušmani do leta 1793. cerkev in župnijski dom ter spomladi istega leta dobili prvega svojega „gospoda“, 35letnega Valentina Vod- nika, ki je iz Ribnice prišel za lokalnega kapelana na Koprivnik.

Ko je od tega časa potekalo sto let, izpro- žili so bohinjaki duhovniki pred dvema letoma lepo misel, naj bi ob stoletnici Koprivniške župnije do- stojno počastili tudi spomin Valentina Vodnika, očaka slovenskih pesnikov. Izvršitev te lepe misli je vzel v svoje spretnne roke g. Janez Berlic, župnik na Bohinjski Beli (zdaj v Mošnjah), ki je s

pomočjo Koprivniškega upravitelja g. Antona Pa- jerja in občinskega tajnika na Bohinjski Bistrici, g. Jožefa Ravhekarja dné 27. avgusta t. l. modro in tako rekoč kar na tihem osnoval jako lepo in veličastno cerkveno in narodno slavnost na Ko- privniku.

In kdor pozna Koprivnik, mora reči, da ni lahka stvar v teh gorah napravljati kake slavnosti. Koprivnik leži namreč 1000 m nad morjem*) v jako rodovitni podolgaсти kotlini, okrog in okrog obdani z zelenimi vrhunci. Ob robu obdajajo to kotlino kakor venec mala cerkev in lepe zidane hiše s prostornimi in čednimi gospodarskimi poslopji. Kopriv- ničan se boji za vsako péd svojega rodovitnega polja, zatorej si zida svoja bivališča, kakor Afričan v svojih puščavskih zelenicah, ob skrajnem robu kotlinskega, na vznožji zelenih pašnikov in gozdov. Na polji sredi kotline pa stoji prava znamenitost kranjske dežela, malin na sapo, katerega si je po- stavil tesar Škantar po vzorcib, kakoršne je videl vojak po ogerskem nižavji. Severo-vzhodno od Ko- privnika se vleče jedno uro dolga prijazna vas Gor- juše z mnogimi na samem stoječimi hišami. Stanov-

*) Višja župnija na Kranjskem je samo Vojško nad Idrijo, ki leži 1090 m nad morjem.

niki so krepki in zdravi, vedrega duha in lepe po- stave — pravi Bohinjci! Dokler so na Gorjušah kopali železno rudo, bili so mnogi rudokopi, zdaj se pečajo največ z živinorejo, kubajo oglje, sadé zele- njad in sočivje, katero prodajajo ob poznem poletji na Bled, ter si iščejo dela in zaslužka po velikan- skih gozdih kranjske obrtne družbe na Pokljuki. Mnogi Gorjušmani so obrtniki in trgovci, raztreseni daleč po svetu, in tudi fantje in dekleta, znani za- radi svoje brdkosti, pridnosti in poštenosti, radi hodijo služiti v nižje kraje.

Malokateri kraj naše domovine je tako odločen od vsega prometa, kakor sta te dve gorski vasi. Iz Gorjan, z Bohinjske Bele, iz Noménja, iz Jeréke, oziroma z Bohinjske Bistrice, drže gorske steze in gorski kolovozi do vrha, a vse te poti so takšne, da se ni možno voziti po njih, in le iz težka spravi- jo Koprivničani kaj iz bohinjke doline z vli na dvokolesnih vozéh do vrha. Po zimi je seveda to lože; pederzen Koprivničan pridrči na ročnih sanéh v treh četrtih ure z vrha v dolino.*

Vender bi se močno motil, kdor bi v teh gorskih krajih iskal nevednih gorjancev. Za pouk so zelo dovezetni, za šolo jako vneti. Doslej so imeli — seveda z velikimi presledki — samo šolo

rodbini že trikratni pokrovitelj naši družbi. Ta navet skupščina jednoglasno odobri.

Prvomestnik naznanja, da je s tem vzpored izvršen, vendar vpraša: da li ima kateri št. zastopnikov še kako željo do družbičnega vodstva ter sploh v društvenih šolskih zadevah?

Novoizvoljeni vodstveni član Anton Koblar izjavlja, da vzprejme volitev rekoč: „Dosedaj mi je bilo delovanje za prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda prijetna naloga, a od slej naprej mi bo sveta dolžnost, katero mi je naložila tako odlična skupščina.“ Zborovalci so novega odbornika burao pozdravljali.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. septembra.
K položaju.

Praški „Politiki“ javlja nje Dunajski dopisnik razne, politično situacijo objasnjujoče podrobnosti. Tako pravi, da se razni ministri za to potegujejo, naj se še pred državnim zborom skliče deželni zbor češki in naj se mu predloži še jednokratni projekt jake predloga o ustanovitvi okrožnega sodišča v Trutnovu, a grof Tassfe je to odklonil in zato se tudi zgodilo ne bo. — V državnem zboru je bure malo upanja, da bi obveljala napovedana Trutnovska novela. Najbolj se upirajo Poljaki. V Hohenwartovem klubu so pač nekateri za to novelo (dopisnik misli najbrž Kluna etc.) ali Poljaki se nečejo ukloniti, zoper nje pa neče grof Tassfe ničesar storiti. Zategadelj je gotovo, da se bo Trutnovska novela po prvem čitanju odkazala odseku in tam pokopala. Kabinetnega vprašanja pa grof Tassfe radi tega ne misli staviti. — Vzhic temu pa nastane lahko kaka kriza. Razmere so take, da se lahko kaj nepričakovanega pripeti. V slučaju pa, da skoči parlamentarna mašina iz tira, se ne bo grof Tassfe umaknil, nego državni zbor razpustil.

Cesarska pesem in Madjari.

Kar ves svet vidi, Madjari in Nemci pa taje, to je protidinastiško gibanje v Madjarah. Kaže se pri vsaki priliki in pri vsem, kar spomina na nekdanjo vkupnost C siltvsanske in Transilvanske. V nekem mestecu v županiji Zips pela in orghala se je v cesarjev rojstni dan tudi cesarska pesem „Bog obrani“, kar je madjarski list „Egyetertes“ silno razkačilo. O pesmi sami se izraža tako neramno, da njegovih besed ne moremo ponavljati; duhovnike psuje z „bedaki“ ter pravi, da je pevanje cesarske pesmi „atentat“ na madjarski narod. — Ali ni to značilno?

Preganjanje Rumunov.

Predvčerajšnjim vršila se je v Kološu sodna obravnava zoper pisatelja brošure „Die rumänische Frage“, Popovicija in Romanula, katera sta v družbi nekega tovariša razkrija grozodejstva madjarske vlade. Iz te obsežne brošure, izdane v nemškem, francoskem, angleškem in rumunskem jeziku informovalo se je izuzetno o razmerah na Ogerskem in od tedaj jeli so vsi neodvisni svetovni listi pisati zoper Madjare. Obtožba dolži pisatelje te brošure, da so s svojim spisom delovali zoper jedinstvo in eksistenco ogerske države. Državni pravdnik je v svojem govoru povdarjal, da je rumunsko gibanje izkoreniniti in sodišče je obsodilo Popovicija na štiri leta zopora in 500 gl. kazni, Romanula pa na jedno leto zopora in 200 gl. kazni.

Vnanje države.

Bolgarske novice.

Plovdivski „Mali Věstnik“ popisuje na drobno krvavo bitko, katera se je pred kratkim

bila v Plovdivskih ulicah mej privrženci Stambulova in pristaši nove opozicije, osnovane pod pokroviteljstvom Koburžana in avstro-ogerskega agenta Buriana. Stambulovcev se je bitke udeležilo nad 800 dobro oboroženih mož, opozicija pa je na mejdan poslala 200 junakov. Policija je najprej ločila Stambulovce od opozicionalcev, potem pa se postavila na čelo Stambulovcev in naokoličila opozicionalce. Borba je trajala precej časa in je bilo mnogo oseb ubitih in ranjenih. Ko so prišli vojaki na bojišče, utekli so tako Stambulovci, kakor Koburgovci. — Stambulov razširja vest, da je metropolit Kliment zaprt v nekem drugem samostanu, kar pa je, glasom poročil zanesljivih in neodvisnih listov peresnično. Faktum je, da je Stambulov dal metropolita na skrivnem ubiti.

Francija in Nemčija.

Nemški policiji se je te dni posrečilo, uloviti dva francoska vohuna. Ta dva, ki se imenujeta Maurice Daguet in Raoul Dubois, pripeljala sta se s posebno ladjo v Kiel in si ondotno trdnjave natančno — seveda od zunaj — ogledala. Slučajno se je izvedelo, da rišeta vse kar vidita na karte. Policija ju je prijela in našla pri njih mnogo izvrstno izdelanih črtičev itd. Sodi se, da sta zaprta vohuna dva francoska častnika. Policija je vohuna izročila sodišču in vsi politični krogi so zelo radovedni, kako bo ta zadeva iztekla.

Dopisi.

Iz Gorice, 29. septembra. [Izv. dop.] (Solkanska aféra.) Za slovenski narod na Goriškem napočili so težki časi. „Slov. Narod“ je sicer o Solkanski aféri že izpregovoril, a nekatere podrobnosti bi Vas le še utegnile zanimati. Videli boste vsaj, kako se nam reže pravica. V Gorici pojavili so se nekateri možje, ki hočejo s prisego potrditi, da so se Lahoni v pijanosti sami pretepli, da torej niso bili „napadeni“ od Slovencev. A preiskovalni sodnik je te priče odklonil. . . . Izjave krčmarjev, da ni mogel biti nikak napad na Lahe, ker drugače bi bili prišli v krčmo, jedno ali drugo ležečo na cesti pomoči prosit — te izjave g. Musina niti v zapisnik ni dal sprejeti. Dognano je nadalje, da je neki Giovanelli iz bajé pretepené družbe preje zapustil krčmo nego njegovi tovariši, s katerimi se je bil že v krčmi prepiral. In vendar njega nihče ne sumniči! Biló je že do 60 (šestdeset) oseb pozvanih in zaslišanih — in vsi so se jednako izjavili, da nič ne vedo in da ni mogoče, da bi Italijanaši napadeni bili — in vendar še zmeraj žandarji privajajo uklenjene Solkance kakor kake razbojnike pred strogega preiskovalnega sodnika gosp. Musina. . . . In sedaj, ko ni več starejših, počeli so privajati mladeniče od 16 in 17 let. Poleg tega pa se vrše v Solkanu hišne preiskave, pri katerih se strogo pregledujejo srajce, hlače, rute itd. prebivalcev. In vendar se Slovincem ne more ničesar dokazati! — Kdo je torej kriv? — Ad informandum izvestnih gospodov usojamo se navesti sledeče naše pomisleke:

1.) Zakaj niso napadenci (Lahoni) prosili pomoči v jedni na cesti ležeči krčmi? — 2.) Zakaj niso stražarju, ki so ga srečali na cesti, stvari prijavili? — 3.) Zakaj — prišedši v Gorico — niso šli v glavne ulice in niso „napada“ prijavili? 4.) Zakaj so šli po stranskih ulicah okoli mesta domov, da jih nobeden ne vidi. 5.) Zakaj — ako so bili napadeni — niso klicali na

pomoč? — 6.) Zakaj niso stvar, koji prijavi redarstvu, ampak je še le zdravnik to naredil? — 7.) Zakaj so zdravnika prosili, naj molči? — In končno 8.) Zakaj „Corriere“ ni prijavil drugi dan njih imen? — (No zakaj, zato, ker so v Gorici na silno slabem glasu!) A sa vas te malenkosti se nihče ne briga. Ko sta bila Slovence brata Traovic napadena po Lahonih, zakaj se ni postopalo in se postopa s temi Lahoni tako trdo? — V tem slučaju se je dvignila obtožba proti jednemu in drugemu. Taka je pri nas!

Konečno še jedna: Gosp. Bosizio (rectius Božič) bil nam je dosihdob še nekako nepriistransk. A tud to se je spremenilo. Goriški „Sokol“ nameraval je napraviti izlet v Orehovlje z zastavo in v društveni obleki. Sedaj je bil gospod Bosizio v tisoč neprilikah. Kaj mu je storiti? — No končno se je vendar le v tabačnici v Via Morelli sklenilo pod predsedništvom stare šiore Nani, da se „Sokolu“ zabrani „samo“ izlet z zastavo in v društveni obleki. Po srečno končani seji zapalil si je gosp. Bosizio vesel in zadovoljen smotko ter brzim korakom odnesel vest svoji mili ženki na blagobotno odobrenje.

Uzrok zabranitvi bila je slovenska provokacija! Vivat sequens! Torej Slovenec v slovenski zemlji provocira, ako se pokaže s svojo zastavo na ulici!? O blažena Afrika!

Občni zbor dijaškega podpornega društva „Radogoj“.

Novo dijaško podporno društvo „Radogoj“, čegar ustanovitev je narodna inteligencija pozdravila z izrednim navdušenjem ter mu pritakla tako krepko na pomoč, da je društvu osigurana že sedaj lepa bodočnost, imelo je sinoči v prostorih Ljubljanske čitalnice svoj ustanovni občni zbor, katerega se je udeležilo lepo število prijateljev naše nadobudne ačeče se mladine. Začasni predsednik g. Ivan Hribar narisal je v kratkih potezah zgodovino društva „Radogoj“. Idejo, ustanoviti v Ljubljani društvo, ki bi bolj racijonelno in na najširši podlagi skrbelo za dijake, jim dajalo posojila ter jih tako naučilo, stati že v mladih letih na lastnih nogah, sprožil je znani dobrotnik narodnih naprav gospod Josip Gorup na Reki. Ko so pravila dobila vladno potrjenje, začelo se je takoj delovanje novega društva, katero šteje že do sedaj 61 ustanovnikov o t e r r a z p o l a g a s a m o z u s t a n o v n i k o 22.900 kron. Ker je naša mladina značajna, pravi govornik, nadejati se je z vso sigurnostjo, da nam bo vsak, ki dobi podporo od društva, vrnil posojeni mu znesek, ko pride v tak položaj in tako bo imel „Radogoj“ v kakih desetih letih gotovo lep kapital na razpolaganje. Podpore pa naj bi se uredile tako, da ne bodo premajhne; dajalo naj bi se vsaj po 200 gl. na leto, da bode zadostovalo za hrano in stanovanje. Ko je potem še začasni tajnik g. dr. Triller konstatoval, da gre vsa zasluga za dosedanji uspeh neumorni in požrtvovalni delavnosti g. začasnega predsednika Hribarja ter prečital imenik ustanovnikov, ki so se dosedaj oglasili, na čelu jim preuzvišeni biskup Strossmayer ter gospoda Gorup in Kalister, prešlo se je k volitvi predsednika in

za silo. Lani pa je posestnik Korošec na Koprivniku šolskim oblastvom zastoj ponudil zemljišče, kar ga je treba, da se sezida nova šola in uredi prostora šolski vrt. Vsed tega je c. kr. deželni šolski svet letos dovolil, da se za 74 šoloobveznih otrok ustanovi na Koprivniku javna jednorazredna ljudska šola in za novo šolsko poslopje je že pripravljeno gradivo, tako da Koprivničani sto let po ustanovitvi svoje fare dobé tudi svojo šolo in, kakor se je močno nadejati, z novo šolo tudi novo vozno cesto z Bohinjske Bstrice na Koprivnik. Njih zavednost kaže tudi to, da imata Koprivnik in Gorjuše z ne celo 800 stanovniki 52 družabnikov „Družbe sv. Mohorja“.

Tudi kadar človek že navaden dan po težavni hoji pride iz bohinjske doline ali iz Gorjau čez gozdnato Pokljuko na visoki Koprivnik ter se mu kar nenadoma odpré pogled po zeleni Koprivniški kotlini, osupne ga nepričakovana idilska tihota in krasota tega samotnega gorskega selišča. Omikanec pa ustavi svoj korak ob kotlinskem robu ter ginjenim srcem zré doli na malo belo cerkvico in na prijazni beli župnijski dom, v katerem je tekla zibel našemu novodobnemu pesništvu. Nehoté se človeku vsili v spomin jedna najlepših, najznamenitejših

epizod iz naše književne zgodovine, dōba, ko je tukaj bival Vodnik, snoval svoje priproste pesence, živahno občeval s svojimi župljani, kakor tudi s svojimi učeniimi Ljubljanskimi prijatelji ter iz duhovitih pisem svojega hromega mečuna, plemenitega Zoisa, zajemal neprecenljive svete in pouke o naši književnosti. Koprivnik je vsakemu omikanemu Slovincu nekako svet kraj.

„Die Stätte, die ein guter Mensch betrat, Sie ist geweiht für alle Zeiten!“

Tudi tist, ki pozna Koprivnik, bil je presenečen, ko je zjutraj 27. t. m. dospel do vrha, ter ves Koprivnik zagledal v praznični obleki. Po vsi vasi so stali mlaji z vibrajočimi zastavami, cerkev, župnijski dom, Koroščeva gostilna in mnogo drugih hiš je bilo olepšanih s cvetlicami, zelenimi vencí, slavoloki in primernimi napisí. Proti 10. uri so začeli dohajati po raznih potih slavnostni gostje, katere je pred župniščem vzprejemal in pozdravljaj g. administrator Pajer. Dasiravno je bilo vreme poprej dva dni zelo neugodno, zbralo se je vendar od daljnih krajev in iz bližnjih bohinjskih vasij mnogo gospode in polno kmetskega naroda. Videli smo tukaj državnega poslanca g. Pieferja s svojo rodbino in s gospo vdovo dr. Zarnikovo, ravnatelja Wiethalerja, profesorja

Borštnerja, okrajnega šolskega nadzornika Zumra z mnogimi Ljubljanskimi učitelji in več drugih Ljubljancanov, Sišencev in Podutičanov, mošenjskega župnika Berlica, jeseniškega kapelana Matjana, po domače Žibertovega iz Zgornje Šiške, bistriškega kapelana, doktoranda Čekula, s pre mnogimi drugimi gorenjskimi duhovniki, učitelji, bogoslovci in dijaki. Iz Gorjan je ondotni župan g. Žumer prišel načelu ondotnega bralnega društva in tudi iz daljnih Železnikov je bilo navzočnih osem mož, kot odposlanstvo ondotnega bralnega društva. Po vseh stezah in potih pa je prihajal priprosti narod v praznični obleki iz Bele, Nomenja, spodnje in gornje bohinske doline na Koprivnik mej ubranim zvonjenjem in od daleč odmevajočim streljanjem.

Ob 1/2 11. uri stopi na govorniški oder, ki je bil nalašč za to pripravljen zunaj cerkve, znani cerkveni govornik, gorjanski župnik g. Janez Ažman, ter prične s krepko donečim glasom svoj lepo razdeljeni in prozorno sestavljeni izborni govor, ki je imel žal samo proti koncu prav brez potrebe nekako nepričakovan polemičen značaj.

V prvem delu nam je govornik na podstavi župne kronike z zgovorno, poljudno besedo opisal zgodovino Koprivniške cerkve in župnije sedajih

njegovega namestnika in trinajstero odbornikov; predsednikom bil je per acclamationem in z velikim navdušenjem izvoljen g. Ivan Hribar, podpredsednikom pa istotako gosp. cesaraki svetnik Ivan Murnik, katera sta izvolitev tudi vzprejela ter, zahvaljujoč se za izkazano zaupanje, obljubila, da bodeta drage volje delovala v prid tako potrebnemu novemu društvu. V odbor so bili izvoljeni soglasno in sicer za Ljubljano izmed rednih članov gospodje: gimnazijaki ravnatelj Andrej Senekovič, profesor Simon Rutar, notar Ivan Plantan, odvetniški kandidat dr. Karol Triller in kurat Anton Koblar, izmed ustanovnikov pa gospoda odvetnik dr. Ivan Tavčar in profesor Karol Pirce; vnanjimi odborniki bili so izvoljeni gospodje: veletržec Ivan Šabec za Trst, odvetnik dr. J. Srnec za Štajersko, trgovec in dež. poslanec Slavoj Jenko za Istro, upravitelj tiskarne Vekoslav Legat za Koroško, dež. posl. dr. A. Rojic za Goriško in odvetnik dr. Karol Slanc za Kranjsko zunaj Ljubljane; pregledniki društvenih računov pa so bili slednjič izvoljeni gg. J. Dimnik, Karol Pleiweis in dr. Žitek, vsi v Ljubljani. Po predlogu g. Gustava Pirca bili so prvi dobrotniki društva in sicer preuzvišeni biskup Strossmayer ter gospoda Gorup in Kalister soglasno in z navdušenimi živio-klici imenovani častnimi člani „Radogoj“, kar je predsednik dotičnikom brzojavno sporočil. Slednjič vzprejela se je resolucija gospoda dr. Majarona, naj „Radogoj“ deluje sporazumno z že obstoječima podpornima društvoma v Gradci in na Dunaji ter izrekla zahvala in priznanje začasnemu predsedniku in tajniku za njiju uspešno in neumorno delovanje. Takoj po dovršenem zborovanju se je konstituiral novo izvoljeni odbor tako, da je prevzel tajništvo g. prof. Karl Pirce, blagajništvo pa se je poverilo g. notarju Plantanu. — Tako se je izvršil prvi občni zbor „Radogoj“, od katerega pač smemo pričakovati za mladino in narod naš izredno blagonosnih posledic. Bog daj!

Domače stvari.

— („Radogoj“) pristopili so za ustanovnike gospodje: dr. Fran Ster, odvetnik v Ljubljani z 200 kronami, dr. Valentin Krisper, odvetnik v Ljubljani s 100 kronami in dr. Ignacij Kotnik, notarski kandidat v Ljubljani s 100 kronami. — Živeli zavedni in požrtvovalni rodoljubje! — Včerajšnji izkaz popolniti je v toliko, da je ustanovnik g. Fran Kolmann, trgovec v Ljubljani daroval 200 kron in ne, kakor je bilo napačno izkazano 100 kron.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) G. Blagorodica Vavkova v Cerkljah na Gorenjskem poslala je uredništvu našega lista 7 kron, nabranih mej tamošnjimi rodoljubi; darovali so po 1 krono: gospodje Matej Bole, Ivan Nučič, Gregor Hrovat, Franc Letnar, Oroslav Delovc, M. Ozel, Veseljak. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslala je uredništvu našega lista vesela družba v restavraciji „pri Lloyd“ v Ljubljani 15 kron, katere izročimo vodstvu. Živili vrli darovalci!

sto let, v drugem delu pa jako duhovito označil in opisal nje prvega duhovnega očeta Valentina Vodnika, ter iz njegovega življenja in delovanja navedel toliko zanimivih in značilnih črtic, da nam je podoba plemenitega in nad vse vestnega duhovnika Vodnika prav živo stala pred očmi. O Vodniku smo zadnjih petintrideset let brali že toliko spisov in ališali že toliko govorov, da je o njem prav res težko kaj novega in izvirnega povedati. G. župniku Ažmanu se je pa posrečilo ubrati novo strano ter nam Vodnika pokazati od nove strani, in sveta tihota, ki je navzlic toliki množici vladala mej njegovim govorom po vsi okolici, budi čestitemu gosp. govorniku najlepši dokaz, kako je njegov govor segal živo v srce vsem poslušalcem.

Po pridigi je bilo darovanje in potem peta sv. maša, katero je daroval tudi g. župnik Ažman, stregla sta mu pa g. Priestov, ekapozit v Ribnem, in njegov brat bogoslovec. Pel je pri velikem opravilu kvartet Ljubljanskega pevskega društva „Slavec“ v družbi z Bohinjskimi pevci in nekaterimi bogoslovci.

Po cerkvenem opravilu se ves narod zbere pred cerkvijo in župniščem, „Slavec“ zapojó pred spominsko ploščo, vsidano v župnijski dom ter za-

— (Prepovedan vlak na Sv. Višarije.) Jutrišnji posebni vlak na Sv. Višarije se ne bode odpeljal, ker ga je zaradi nevarnosti kolere c. kr. deželna vlada prepovedala. Plačane svote bode odbor povrnil.

— („Zaveza slovenskih učiteljskih društev“) šteje 28 slovenskih učiteljskih društev ima torej 27 častnih, 109 podpornih in 1384 pravih, vkupe 1530 članov!

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca avgusta t. l. uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 412 strank gld. 161.524 09, vzdignilo pa 396 strank gld. 134.551 45.

— (Nevaren ponarejalec bankovcev.) Znanega ponarejalca bankovcev Miho Uraniča, katerega so orožniki že dolgo brezuspešno zasledovali, zasačila je včeraj žandarmerija potem, ko mu je preiskovalni sodnik prišel na sled, v Ihanu pri Domžalah ter ga z dvema pomagalkama vred izročila tukajšnji deželni sodniji. Ko so orožniki prišli v hišo, kjer je bil skrit, skušal je Uranič cel kup ponarejenih bankovcev sežgati in ploščo uničiti, a orožniki zaprečili so mu to. Uranič je doma iz Glinc, prišel je šele novembra meseca iz ječe, kjer je sedel tudi radi ponarejevanja denarja 12 let ter je takoj vrgel se zopet na isto sleparijo. Izdeloval je precej primitivne falsifikate papirnatih goldinarjev, katere je potem razpečaval in prodajal lahkovernim kmetom. Nad 20 takih njegovih žrtev že sedi v preiskovalnem zaporu. — Skrajni čas je bil torej, da so zasačili tega nevarnega ptička.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri prvi obravnavi sedel je včeraj na zatožni klopi 18letni samski blapec France Jamšek iz Kokrice pri Kranji, katerega je državno pravdnistvo obtožilo hudodelstva razbojnega umora. France Jamšek, bivši blapec pri trgovcu Omersi v Kranji, postopal je nekoliko dnij brez službe. Dne 9. junija popoldne seznanil se je v Dolžanovi krčmi v Kranji z nekim Jernejem Brunekom iz Dola v Litijskem okraju, kateri je prodajal različna semena, noseč jih v ročni košarici. Brunek plačeval je za pijačo ter silil Jamška, naj pije. Proti večeru zapustila sta oba krčmo kot dobra prijatelja, kakor pričuje gostilničar Anton Dolžan. Šla sta po cesti proti Kokrici in ko sta bila blizu Cvekovega poda, udaril je Jamšek z nožem od zadaj svojega tovariša po desni rami, potem pa ga sunil z nožem v levo prsno stran ravno nad srcem, tako da je Brunek takoj zvrnil se vznak na cesto in v nekoliko trenutkih mrtev obležal. Obtožba pravi, da je Jamšek potem vzel košarico, v kateri je imel Brunek svoje reči, nagnil se s ceste na polje mej žito, kjer je nameraval iz košarice vzeti denar in druge vrednostne reči; ker jih pa ni našel, skril je košarico v rži ter odšel proti Naklu. Jamšek je tudi pri obravnavi pripoznal, da je res on sunil Bruneka z nožem in to so potrdile tudi priče, katere so videle, kako se je dejanje vršilo. Obdolženec pa se je zagovarjal s tem, da ga je Brunek napeljeval k nečistosti in ga konečno hotel k temu prisiliti; braneč se da je obtoženeц potegnul nož ter Bruneka sunil tako, da je kmalu umrl. Porotniki zanimali so vprašanje glede razbojnega umora ter pritrtili le vprašanje glede uboja. Vsled tega oprostilo je sodišče Jamška obtožbe zaradi razboj-

krito z modro zaveso, Nedvedovo pesen „Pozdravljam te, gorenjska stran!“

Nato stopi predsednik „Slovenske Matice“, prof. Fr. Levce, na govorniški oder ter v kratkih markantnih potezah nariše Vodnikovo življenje, njegovo književno delovanje na Koprivniku, njegove zasluge za slovenski jezik, njegovo uplivanje na našo književnost in na naš narodni napredek, ter završi svoj govor z nastopnimi besedami: . . . „Zategadelj tudi nobenega izmed svojih pesnikov in pisateljev slovenski narod ne slavi takó rad, tolikrat in tako izdatno kakor Vodnika. Slovenci imamo zdaj boljših pesnikov in izbornejših pisateljev, nego je bil Vodnik; a nobeden izmed njih na naše književno delovanje in javno življenje ni uplival tako živo, tako uspešno in tako srečno kakor on, in nobenega se vsi Slovenci brez razločka ne oklepamo s tako ljubeznijo kakor njega!“

„In kakor mu je deželno stolno mesto pred štirimi leti postavilo veličasten spomenik, tako mu odkrivamo danes tudi v tem oddaljenem, prijaznem, pogorskem selišči v spomin njegovega pred sto leti tukaj pricetega književnega delovanja malo znamenje naše ljubezni in našega spoštovanja ter hvaležni in navdušeni kličemo: „Slava Valentinu Vodniku!“

nega umora, obsodilo pa ga je zaradi hudodelstva uboja na 6 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temi celici dne 9. junija vsakega leta. — Pri drugi obravnavi bile so obtožene štiri osebe in sicer 40letni bajtar Janez Brenčič iz Smrečja zaradi hudodelstva ponarejanja novega denarja iz nikla, 53letni bajtar Janez Košir iz Lavrovca, 56letna Neža Brenčič, žena Janeza Brenčiča, in 16letni pastir Martin Pavlija pa zaradi hudodelstva udeležbe pri ponarejanju kovanega denarja iz manj vredne rude. Janez Brenčič bil je že jedenkrat zaradi ponarejanja kovanega denarja kaznovan, vkljub temu pa se je pečal pozneje zopet s ponarejo denarja ter že izgotovil štiri komade iz pocinjenega bakrenega pleha, potem pa so ga zasačili orožniki ter kopskivali razno orodje in blago, katero je Brenčič rabil pri tem svojem delu. Prigovarjal ga je k temu Janez Košir, kateri mu je obečal, da mu preskrbi človeka, ki mu bo za to dal toliko denarja, da se bode rešil dolga; poslal je Brenčiču tudi po svojem pastirju Martinu Pavliju dva pristna komada po 20 vinarjev in jeden pristen komad po 10 vinarjev za vzorce. Žena Brenčičeva je kupila v Ljubljani bakreni pleh in topilnik za ponarejanje, trdi pa, da ni vedela, čemu da bode to služilo. Isto tako zagovarja se tudi pastir Martin Pavlija. Na temelju razsodka porotnikov obsodilo je sodišče Janeza Brenčiča na 2 leti, Janeza Koširja pa na 8 mesecev težke ječe; Neža Brenčič in Martin Pavlija bila sta od obtožbe oproščena.

— (Cvet oča hruška.) Na dvorišči hiše št. 20 v Kravji dolini cvete sedaj v drugič v spomladi presajena hruška „Dielova maslenka“, ko so na vrtu njene vrstnice polne debelega sadu.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 20. do 26. avgusta. Novorojencev je bilo 24 (= 39.52 ‰), mrtvorojenec 1, umrlih 32 (= 52.52 ‰), mej njimi so umrli za ošpicami 2, za škrlatico 1, za vratico 1, za jetiko 5, za vnetjem sapilnih organov 2, za želodčnim katarom 3, vled mrtvouda 1, vled starostne oslabelosti 6, za različnimi boleznimi 11. Mej umrlimi bilo je tujcev 8 (= 25 ‰), iz zavodov 10 (= 31.2 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za ošpicami 2, za škrlatico 3, za grižo 1.

— (Dolenjska bolnišnica.) Te dni prišla sta ogledovat bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu odlična gosta, namreč generalni prior reda P. Kasijan Gasser iz Rima in provincijal avstrijski P. Emanuel Leitner iz Gradca. Poslopje se že prireja v bolnišnico. V kratkem pride v Novo mesto kot voditelj in nadzornik vseh del P. Kajetan Popotnik, korošk Slovenec iz Ziljske doline, sedaj častni prior v Št. Vidu nad Celovcem.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ormož in okolico.) Na dan 3. septembra 1893 odrejeno občno zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda za Ormož in okolico se preloži na dan 17. septembra 1893 ob 3. uri po popoldne.

— (Za lovce.) Dne 30. avgusta ustrelil je v bližini Mozirja tamošnji osmošolec g. Jos. Goričar jako redek eksemplar beloglavega jastreba (vultur fulvus), ki meri z razprtimi perutami 2.64 m.

Pri zadnjih besedah Lavčevega govora pade zavesa raz spominsko ploščo, iz stoternih grl zazorijo navdušeni klici „Slava!“, topiči zagrmé, da odmeva po vsem bohinjškem gorovju — izkratka, to je bil lep, slovesen trenutek, ki človeku ne izgine lehkó iz spomina.

Ko se občno navdušenje nekoliko poleže, zapojó pevci Vodnikovo „Kranjec, tvoja zemlja je zdrava“ — in s tem je bil končan vzpored Vodnikove slavnosti na Koprivniku.

Ploščo, vsidano v ospredje župnijskega doma, je zares lepo izdelal podobar Vurnik v Radovljici, Na nji se bere ta napis:

1793.	1893.
Spominu	
stoletnega godu Koprivniške fare in	
njenege prvega duhovnega očeta	
Valentina Vodnika	
postavili	
častilci Vodnikovi.	
Rodila Te Sava — Ljubljansko polje,	
Navdale Triglava — Te snežne kopé.	

— (Nova posojilnica) se snuje v Brezicah. Želeti je, da se skoro osnuje ter tako slovenskega kmetovalca reši odvisnosti od nemških in nemških posojevalcev, do katerih se je moral doslej zatekati.

— (Strela.) Minuli teden tresčilo je v poslopje Jožefa Lenka pri Sv. Petru v Savinjski dolini ter je ubilo kooja in tri krave. Sreča je bila pri vsem tem še, da strela ni ušla poslopja.

— (Tiskovna pravda v Zagrebu.) Predvčerajšnjim vršila se je pred Zagrebškimi porotniki tiskovna pravda proti g. Martinu Lovrenčeviću, uredniku „Hrvatske“. Tožil je g. Ivan Šurbek, poveljnik mestne straže v Varaždinu zaradi žaljenja časti. Obtožba nima politične važnosti in se opira le na kritiko o delovanju tožitelja. Porotniki so zanikali oba stavljena vprašanja, prvo jednoglasno, z drugo 11 glasovi proti 1 in gospod Lovrenčević je bil oproščen. Čestitamo!

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 1. septembra. Nadvojvoda Albreht se je pripeljal v Radymno, kjer je glavno taborišče pri vojaških vajah zbranih vojakov.

Curich 1. septembra. Švicarski delavci podali zvezni vladi peticijo, katero je podpisalo 52.090 državljanov in s katero se zahteva, naj se državi zakonitim potem naloži, da mora vsakemu državljanu — če je brez zaslužka — preskrbeti delo.

Pariz 1. septembra. Mej poslanec Dreyfusom in urednikom protisemitskega lista „Libre Parole“, Drumontom, bil včeraj dvoboj na sablje. Dreyfus bil ranjen in pozval Drumonta iznova na dvoboj. Drumont odklonil.

Nancy, 1. septembra. Navzlic vsem redarstvenim odredbam se opetujejo pretepi mej francoskimi in italijanskimi delavci. Italijani odhajajo trumoma v Alzacijo.

Madrid 1. septembra. Kraljica regentinja sporočila je vladi svojo zaupnost. V vsi Španski vlada zopet mir.

Berolin 1. septembra. Cesar in cesarica sta se odpeljala v Koblenz.

Slovenskim rodoljubom!

Na moj poziv z dne 10. julija t. l. poslalo mi je do danes celih dva najst naročnikov predplatnino (2 gld.) za skupne popevke pokojnega mi oca Miroslava Vilharja. Ker pa potrebujem za pokritje tiskovnega troška najmanj 300 predplatnikov, namenil sem rok za pošiljanje predplatnine podaljšati do 15. oktobra. Naj tukaj še jedenkrat naglasim, da mi naročniki, koji ne pošljejo dotičnega iznosa, popolnoma nič ne pomorejo in da se na nje tudi ozirati ne morem. To je poslednji moj poziv v tej zadevi in ako se do 15. oktobra ne oglasi dovolj predplatnikov, se delo definitivno tiskalo ne bode.

V Zagrebu, dne 30. avgusta 1893.

F. S. Vilhar.

Končno omenjam, da je znani fotograf Lergetporer z Bleda fotografiral zbrani narod v slovesnem trenutku, ko je pala zavesa raz spominsko ploščo in da se dotične slike dobivajo pri g. Lergetporerji na Bledu, pa tudi po Ljubljanskih knjigarstvih. Isto tako je že poprej g. Lergetporer fotografiral Koprivnik od štirih strani in dotične slike se tudi na prošlaji.

Bilo je že proti 2. uri popoldne, ko so kmetje in gospoda po tolikem duševnem užitku posedli okolo dolgih priprostih miz pod milim nebom ter poskrbeli nekoliko za svoje telesne potrebe. Po litanijah se je oglasila tudi harmonika, brdke Bohinjke so se malo zasukale in vrli „Slavci“ so zapeli še mnogo-katero lepo pesem. Gorjuški in Koprivniški fantje so pa kanonirali, da se je zemlja tresla. Nakupili so namreč celih 80 kilogramov smodnika ter si oskrbeli 24 topičev, katere so razpostavili na dveh strmih nasproti si stoječih vrhuncih nad Koprivnikom. To je bilo pokanja, streljanja in odmevanja, da Bohinj ne pomni takega! Pa tudi ne tako lepe slavnosti, kakor je bila Vodnikova!

Na Gorenjskem, 30. avgusta 1893.

Fr. Bistriški.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Da se je slavnost 100letnice fare Koprivniške in velezaslužnega prvega njenega župnika, pesnika Valentina Vodnika, dne 27. t. m. tako sijajno in uzorno izvršila, je prva zasluga slavnostnega odbora.

Podpisano županstvo šteje si v prijetno dolžnost, istemu, kakor osobito še slavnostnima govornikoma, p. n. gg. župniku J. Azmanu, nadzornik-profesorju Fr. Levcu, gospodom Ljubljanskim pevcem ter slednjic v obče vsem, ki so k slavnosti kaj pripomogli ali so se tiste od blizu in daleč udeležili, tem potom izreči svojo najiskrenejšo zahvalo.

Županstvo v Srednji vasi
dne 31. avgusta 1893.

J. Arh, župan.

Meteorologično poročilo.

Den	Čas opažanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
31. avg.	7. zjutraj	732.3 mm.	14.1° C	sl. sev.	obl.	1.1 mm.
	2. popol.	729.3 mm.	22.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	728.5 mm.	15.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.1°, sa 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 1. septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.80	96.85
Srebrna renta	96.40	96.65
Zlata renta	118.70	119.20
4% kronska renta	96.35	96.75
Akcije narodne banke	96.00	98.60
Kreditne akcije	335.50	335.50
London	126.00	126.00
Napol.	9.97 1/2	9.96
C. kr. cekini	5.98	5.98
Nemške marke	61.67 1/2	61.65
Italijanske lire	45.10	—
Papirnat rubelj	1.30	—

Dne 31. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	—
Ogrska zlata renta 4%	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122	25
Kreditne srečke po 100 gld.	—	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	250	—

Na prodaj je nekdanji

franciškanski samostan v Ormoži

ob Dravi. — Natančneje se izve pri lastnici g. Jožefi Magdič ravno tam. (587—2)

Dijake

vzprejme na hrano in stanovanje narodna rodovina v Ljubljani.

Naslov se izve pri upravitelstvu „Slovenskega Naroda“.

Tujci:

29. avgusta.

Pri **Maličih**: Vitez pl. Komarek, Salomon, Schmuck, John, Tinhado, Langer, Jančar, Lenk z Dunaja. — Mihelič, Dr. Stern iz Zagreba. — Muth, Schwarz iz Budimpešte. — Fuchs iz Berolina. — Urb. Mandl, Walter iz Pulja. — Urbančič, Rasovich, Faglini iz Trsta. — Thurn iz Logatca. — Pirc iz Ljubljane.

Pri **Sionu**: Rauman, Waller, Grünbaum, Selan, Rittenauer z Dunaja. — Dr. Doelter iz Grada. — Blochman, Vecile, Perugio, Simbel, Bruner, Zampara iz Trsta. — Holzabek iz Reke. — Emberger iz Maribora. — Primožič iz Ljubljane. — Lengyel iz Velike Kaniže. — Brust iz Berolina. — Walther iz Frankobroda. — Sokol iz Celja. — Bane-kovič, Mikuličič iz Bakra.

Pri **južnem kolodvoru**: Hofman, Mayerles, Pollak z Dunaja. — Dr. Vahlen iz Berolina. — Mrak iz Kroke. — Ivanetič iz Dobovca.

Pri **avstrijskem cesarju**: Meider z Dunaja. — Jurman iz Idrije. — Stanzel iz Ljubna. — Populan iz Sv. Jošta.

Pri **bavarskem dvoru**: Wittreich, Perc, Jonke, Kump iz Kočevja. — Sever iz Kamnika. — Kuralt iz Ljubljane. — Amendo z Dunaja. — Borštnik iz Dubrovnika.

Zahvala.

Se globoko potrti v sled nepričakovane izgube našega nepozabnega dobrega soproga, oziroma očeta, starega očeta, tasta in strijca, gospoda

Edvarda Kotteka

nam je jedino tem potom mogoče, vsem dragim prijateljem in znancem za tolažečo sočutje, kakor tudi za časteče mnogobrojno spremstvo do poslednjega počivališča in za prekrasne darovane vence izreči svojo najudanejšo in najprisrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 1. septembra 1893.

(894) Žalujoča obitelj.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmunden, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Lince, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.
" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.
" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—189)

Na cesarja Jožefa trgu.

Karla Gabriela

veliki svetovnoznan

panoptikum in anatomiški muzej.

Velikanska razstava

umetnin, ki se doslej tu še niso videle, in sicer ceroplastičkih (iz voska), slikarskih in kiparskih in iz tvorilne mehanike.

Najnovejše, kar se je doslej podajalo v tem genreu.

Priznana največja in najbogatejša razstava te vrste, ki potuje po svetu.

Več kot 1000 števil.

Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter jo čarobno razsvetljuje kakih 200 plinovitih luči.

Odperta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomični muzej pa le za odrasle osebe. (839—14)

Vsaki turek in petek popoldne (izvzemši praznike) je ta anatomični oddelek zgoj za dame otvoren.

Vstopnina: za panoptikum 20 kr., otroci plačajo 10 kr., za oba oddelka in za posebni kabinet 30 kr., vojaki do narednika plačajo 15 kr.